

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Proiect

L E G E

PRIVIND STATUTUL GENERAL AL OFIȚERILOR DE INFORMAȚII

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. Scopul prezentei statut este acela de a defini și reglementa cadrul general al răspunderilor profesionale și sociale, îndatoririlor și drepturilor specifice autorității funcției și protecției ofițerilor de informații.

Art. 2 (1) Prevederile statutului se aplică ofițerilor de informații din:

- a) Serviciul Român de Informații;
- b) Serviciul de Informații Externe;
- c) Direcția Generală de Informații a Ministerului Apărării Naționale;
- d) Direcția Generală de Informații și Protecție a Ministerului de Interne;
- e) Serviciul Independent de Protecție și Anticorupție din Ministerul Justiției;
- f) Serviciul de Protecție și Pază;
- g) Serviciul de Telecomunicații Speciale;
- h) Alte structuri de informații, în măsura în care se vor crea ulterior adoptării prezentei legi.

(2) Prevederile prezentului statut se adaptează specificului activității desfășurate de structurile informative menționate la alin.(1) conform legilor de organizare și funcționare ale acestora.

Art. 3 (1) Ofițerii de informații sunt profesioniști în serviciul statului și al națiunii, care îndeplinesc o misiune specializată de autoapărare socială cu scopul suprem de garantare a securității, apărării și siguranței naționale a României.

(2) În înțelesul prezentei legi, “ofițerii de informații” sunt acei angajați ai structurilor informative menționate la art. 2, alin. (1), care:

a) culeg, verifică, analizează, valorifică ori prelucrează, în orice mod, informații ce au legătură cu securitatea, apărarea și siguranța națională, astfel cum acestea sunt definite prin Legea siguranței naționale;

b) realizează protecția contrainformativă a activității ori a personalului din sistemul securității, apărării și siguranței naționale;

c) planifică, organizează sau desfășoară operațiuni de informații;

d) creează și desfășoară activități cu surse secrete de informații;

e) realizează, ca activitate permanentă, pregătirea, specializarea și perfecționarea pregătirii ofițerilor de informații.

Art. 4. Prin aplicarea prevederilor prezentei legi se urmărește:

a) conferirea și garantarea ofițerilor de informații a statutului socio-profesional potrivit importanței activității desfășurate;

b) definirea răspunderilor speciale ce revin persoanelor care desfășoară activități secrete de informații;

c) promovarea normelor deontologice adoptate prin reglementări de drept internațional, referitoare la îndatoririle persoanelor însărcinate cu aplicarea legii;

d) dezvoltarea și consolidarea mijloacelor de protecție a ofițerilor de informații și asigurarea independenței acestora față de

presiunile, tentațiile și orice fel de alte imixtiuni care i-ar putea împiedica să-și îndeplinească cu bună credință îndatoririle.

Art. 5 (1) Ofițerilor de informații care au calitatea de militari le sunt aplicabile și dispozițiile Statutului cadrelor militare, precum și celelalte dispoziții legale referitoare la militari, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

(2) Personalului civil asimilat ofițerilor de informații îi sunt aplicabile dispozițiile Statutului funcționarilor publici sau cele ale legislației muncii, după caz, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

Art. 6. Termenii de specialitate utilizați în cuprinsul prezentei legi vor fi interpretați în conformitate cu definițiile date de Legea siguranței naționale.

CAPITOLUL II

STATUTUL SOCIO-PROFESIONAL AL OFIȚERILOR DE INFORMAȚII

Secțiunea 1 - Identitatea corpului profesional

Art. 7. Ofițerii de informații fac parte din servicii exceptate legilor civile, ceea ce permite directorilor acestora să stabilească – în baza prevederilor prezentei legi – norme speciale privind angajarea, promovarea, calificativele și disciplina personalului.

Art. 8. Independența profesională a ofițerilor de informații este garantată față de orice imixtiuni sau ingerințe de natură a-i împiedica să-și îndeplinească atribuțiile cu bună credință, în respectul sacru al legii, adevărului și dreptății.

Art. 9. Stabilitatea și continuitatea în activitate sunt garantate și se asigură prin strategiile de carieră profesională ale structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1), care vor prevedea evoluția profesională a ofițerilor de informații de la angajare și până la pensionare.

Art. 10. Competența și probitatea profesională, atașamentul necondiționat față de valorile consacrate constituțional

devotamentul față de interesele naționale și fidelitatea față de patrie constituie unicele criterii în raport cu care se apreciază și se mențin în activitate ofițerii de informații.

Art. 11. Ofițerii de informații sunt funcționari publici cu statut aparte.

Art. 12. Ofițerii de informații care din cauze naturale nu-și mai pot menține performanțele profesionale vor fi transferați într-un serviciu public, potrivit pregătirii, experienței și competenței dobândite.

Secțiunea 2 – Angajarea și formarea

Art. 13. Poate fi ofițer de informații cetățeanul român care dovedește integritate morală și patriotică; are, atât el cât și soția (soțul), numai cetățenia română și domiciliul stabil în România; se bucură de toate drepturile politice și civile înscrise în Constituție; nu a fost condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, cu excepția infracțiunilor la regulile de circulație pe drumurile publice săvârșite din culpă și care nu au avut ca urmare decesul vreunei persoane; dispune de cel puțin pregătire școlară medie și o anumită calificare profesională; îndeplinește cerințele de sănătate, capacitățile fizice și psihice, precum și calitățile, aptitudinile și condițiile specifice stabilite prin normativele conducătorilor structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1).

Art. 14 (1) Calificarea profesională a ofițerilor de informații se realizează pe etape și module de pregătire, în instituții de învățământ ale structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1), după cum urmează:

a) etapa I, cu durata de 3 luni – modulul de pregătire în vederea dobândirii statutului de funcționar public;

b) etapa a II-a, cu durata de 6 luni – modulul de pregătire de specialitate generală în domeniul activității secrete de informații;

c) etapa a III-a, cu durata de 3 luni – modulul de

pregătire de specialitate în domeniul de activitate specific uneia dintre structurile informative prevăzute la art. 2, alin. (1);

d) etapa a IV-a, perioadă de stagiatură practică, cu durata de minimum 3 ani;

e) etapa a V-a - modulul de specializare profesională. Durata acestuia se stabilește de către conducătorii structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1).

(2) Fiecare etapă se încheie cu examene de absolvire. În primele două etape de pregătire, care vor fi comune structurilor informative interne, se va asigura competența juridică necesară funcționarului public, în general, și ofițerului de informații, în special, precum și instruirea de specialitate generală prin care se realizează interoperabilitatea serviciilor de informații și siguranța națională.

(3) După absolvirea etapei I, candidații primesc salariul minim prevăzut de statutul funcționarilor publici, în raport de categoria de clasificare.

(4) Candidații care nu promovează etapele a II-a sau a III-a pot fi transferați, la cerere, în administrația publică de specialitate.

(5) Calificarea profesională este provizorie după absolvirea etapei a III-a și definitivă după susținerea examenului final, la încheierea etapei a V-a.

(6) Candidații care nu promovează etapa de stagiatură practică sau examenul final pot fi menținuți în funcții administrative, în limita posturilor disponibile sau se transferă în serviciul public.

Art. 15. Pregătirea ofițerilor de informații este continuă și se realizează prin cursuri de perfecționare în învățământul public sau cel militar ori de specialitate, în țară sau în străinătate, în raport de nevoile structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1).

Secțiunea 3 – Tipuri de carieră și categorii de ofițeri

Art. 16 (1) Cariera ofițerilor de informații este, în raport de specificul atribuțiilor îndeplinite și cerințele funcțiilor deținute:

a) cariera în activitatea operativă de informații, cu niveluri de execuție de bază și medii în unitățile teritoriale, echivalentă gradelor de sublocotenent – căpitan;

b) cariera în activitatea operativă de informații cu niveluri de execuție medii și superioare în unitățile centrale, echivalentă gradelor de maior și locotenent-colonel;

c) cariera în activitatea operativă analitică cu niveluri executive de bază și medii în unitățile teritoriale, echivalentă gradelor de căpitan și maior;

d) cariera în activitatea operativă analitică cu niveluri medii și superioare în unitățile centrale, echivalentă gradelor de locotenent-colonel – general de brigadă;

e) cariera în activitatea operativă de informații la niveluri de comandă, echivalentă gradelor de maior – general de brigadă în unitățile teritoriale și gradelor de locotenent-colonel – general, în structurile centrale;

f) cariera în activitatea de logistică operativă.

(2) Durata minimă a stagiului în fiecare tip de carieră și condițiile de accedea la tipul de carieră imediat următor se stabilesc prin reglementările conducătorilor structurilor prevăzute la art. 2, alin.1.

Art. 17. Ofițerii se pot afla în una din următoarele categorii:

(1) ofițeri operativi de informații, care:

a) desfășoară activități de culegere de informații destinate realizării siguranței naționale;

b) verifică și/sau documentează informațiile ce urmează a fi puse la dispoziția utilizatorilor stabiliți de lege;

c) analizează, evaluează și asigură producția de informații prin cercetare informativ-analitică a problemelor de siguranță națională;

(2) ofițeri operativi specializați, care:

a) efectuează acte premergătoare și verificări

consemnate în acte de constatare care constituie mijloace de probă;

b) desfășoară activități de planificare, reglementare și control al managementului în domeniul informativ-operativ;

c) desfășoară activități de culegere de informații prin operațiuni tehnico-operative sau specializate de supraveghere și investigații; de exploatare a surselor deschise; de prelucrare și decodificare a semnalelor tehnice speciale;

d) desfășoară activități de protecție a informațiilor clasificate și asigură transportul corespondenței oficiale cu caracter secret;

(3) ofițeri operativi de informatică și ofițeri operativi tehnic – specializați în administrarea, exploatarea și protecția rețelelor informatice și de comunicații;

(4) ofițeri operativi specialiști, care, în urma studiilor absolvite ori a specializărilor dobândite, anterior sau pe parcursul carierei, îndeplinesc atribuții/funcții de consilieri, experți, juriști, cercetători, specialiști în relații și comunicare, ofițeri care își desfășoară activitatea în învățământul militar de specialitate, precum și alte categorii ce pot fi asimilate acestora;

(5) ofițeri operativi de conducere:

a) de nivel tactic-operativ – ofițeri aflați la comanda structurilor echivalente birourilor și serviciilor din structurile teritoriale, inclusiv șefii acestora;

b) de nivel operativ – ofițeri aflați la comanda componentelor structurilor centrale;

c) de nivel strategic – ofițerii/generalii din conducerea structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1), precum și șefii unităților centrale din compunerea acestora.

Secțiunea 4 – Evoluția în carieră

Art. 18 (1) Înainte de preluarea sarcinilor de serviciu, ofițerii depun următorul jurământ:

“Eu,, cetățean al României, conștient de

obligațiile ce-mi revin ca ofițer în, jur să servesc necondiționat interesele fundamentale ale națiunii române, să apăr valorile constituționale supreme, siguranța statului și a cetățenilor, îndeplinindu-mi sarcinile profesionale cu respectarea neabătută a Constituției și legilor țării.

Jur să apăr ordinea constituțională cu forța legii, a adevărului, justiției și dreptății.

Jur credință nestrămutată României, loialitate și devotament poporului meu”.

(2) Ceremonialul de depunere a jurământului se stabilește prin protocol aprobat de conducătorii structurilor informative prevăzute la art. 2, alin. (1).

Art. 19 (1) După obținerea calificării profesionale provizorii, ofițerii sunt numiți în funcții de stagieri în structurile de execuție de bază, pentru o perioadă de 3 ani.

(2) Perioada de stagiatură prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită cu 1-2 ani dacă din media aprecierilor anuale nu rezultă calificativul general “Bun”.

(3) În cazuri special justificate, cu aprobarea conducătorilor structurilor prevăzute la art. 2 alin. (1), perioada de stagiatură poate fi scurtată.

Art. 20 (1) Calitățile profesionale ale ofițerilor de informații vor fi reflectate în mod individual în registrul de personal și în caracterizările/aprecierile de serviciu anuale.

(2) Caracterizarea personală este evaluarea realizată anual/periodic de șefii direcți, care permite aprecierea calităților, meritelor, aptitudinilor, competenței, modului de acțiune și a eficienței.

(3) Caracterizările personale se trimit responsabilului cu evidența fișei din registrul de personal, care va consemna elementele ce le apreciază ca necesare.

(4) Rezultatul evaluărilor se aduce la cunoștință de fiecare dată când acestea se realizează.

Art. 21 (1) În registrul de personal vor fi înscrși toți ofițerii de informații.

(2) Fiecare ofițer va avea acces la fișa proprie din registrul personal.

(3) Fișa din registrul de personal constituie documentul obiectiv care cuprinde toate faptele și circumstanțele profesionale care apar de la angajarea în serviciu:

- a) datele personale de identificare;
- b) numele/acoperirea de serviciu;
- c) luarea în primire și retragerea din funcții;
- d) obținerea gradelor;
- e) pregătirile și antrenamentele efectuate;
- f) titluri, diplome și orice fel de alte acte privind școlarizarea;
- g) premieri, recompense, sancțiuni;
- h) reintegrări în activitate;
- i) pensionări;
- j) pierderea calității de ofițer de informații;
- k) poziția medico-militară.

Art. 22 (1) După expirarea stagiaturii și specializarea profesională, ofițerii sunt numiți cu titlu permanent.

(2) Cu prilejul numirii cu titlu permanent, ofițerilor li se prezintă diagrama evoluției profesionale individuale, condițiile și baremurile de performanță care, dacă sunt îndeplinite, le permite avansarea și, respectiv, promovarea până la cele mai înalte grade sau funcții, cu excepția celor în care se avansează/numește de către Președintele României sau este necesar acordul Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) Diagrama evoluției profesionale, condițiile și baremurile se stabilesc prin reglementări ale șefilor structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1), astfel încât să se mențină egalitatea șanselor și

continuitatea între succesiunile de generații.

Art. 23. În situațiile în care pentru promovarea în funcții de conducere din diagrama evoluției profesionale rezultă șanse egale pentru doi sau mai mulți candidați, funcția respectivă se ocupă prin concurs.

Art. 24. Pentru numirea în funcții de conducere se instituie condiții de vârstă, stagii în grad și experiență în activitate, după cum urmează:

a) pentru funcția de șef de birou (similar):

- să nu fi depășit vârsta de 40 de ani;
- să aibă o vechime de minimum 5 ani în activitatea pe care urmează să o conducă;
- să fi fost apreciați în ultimii 5 ani cu calificativul “foarte bun”;
- să aibă o vechime în gradul prevăzut pentru funcție de minimum un an;

b) pentru funcția de șef sector (similar):

- să nu fi depășit vârsta de 45 ani;
- să fi desfășurat activitate în funcția de șef de birou (similar) minimum 5 ani, apreciat cu calificativul “foarte bun”;
- să aibă o vechime în gradul prevăzut pentru funcție de minimum un an;

c) pentru funcții superioare celei de șef de sector (similar):

- un stagiu de minimum 3 ani în funcția imediat inferioară;
- absolvirea unui curs de management al activității de informații și/sau de siguranță ori securitate națională.

Art. 25. Conducătorii structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1) pot aproba derogări de la regulile generale de numire și promovare în funcție a ofițerilor specialiști, precum și în unele cazuri excepționale.

Art. 26. Eliberarea din funcțiile de șefi de birou, șefi de sector sau similare acestora se poate realiza numai în situații bine justificate, ca urmare a comiterii de abateri disciplinare grave, atunci când se relevă ineficiența profesională sau lipsa calităților manageriale. Cei care dau dovadă de incompetență managerială și obțin calificativul “necorespunzător” la aprecierile de serviciu sunt trecuți în funcții de execuție sau, după caz, trecuți în rezervă și transferați în administrația publică.

Art. 27 (1) Numirea într-o funcție inferioară are loc în cazurile de:

a) incapacitate fizică sau psihică pentru funcția deținută, constatată de o comisie medicală;

b) incompatibilități constatate prin aprecierea de serviciu;

c) neîndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției consemnată în două aprecieri de serviciu succesive între care a trecut o perioadă de cel puțin șase luni;

d) desființarea funcției ocupate, dacă nu există posibilitatea numirii într-o funcție echivalentă;

e) la cerere.

(2) Ofițerul care nu își exprimă acordul cu mutarea într-o funcție inferioară, din motivele arătate la alin. (1), lit. ”c”, poate fi eliberat din serviciu fără a fi transferat în administrația publică.

Art. 28 (1) Suspendarea din funcție poate fi dispusă pe perioada necesară cercetării penale speciale, disciplinare sau administrative dispuse de șefii ierarhici competenți, dar nu mai mult de 30 de zile.

(2) Ofițerul suspendat din funcție nu primește indemnizația și sporurile aferente acesteia.

(3) Repunerea în funcție atrage rambursarea reținerilor salariale.

Art. 29 (1) Suspendarea din serviciu se dispune ca urmare a declanșării procedurii penale pentru acuzația de săvârșire a unei

infrațiuni cu intenție, dar nu mai mult de 90 de zile.

(2) În cazuri întemeiate, suspendarea din serviciu poate fi prelungită până la un an.

(3) Ofițerul suspendat din serviciu are dreptul la cel mult jumătate din salariul avut în momentul suspendării, dar nu mai puțin decât salariul minim din administrația publică.

(4) În cazul în care motivele de suspendare nu mai sunt valabile, ofițerul respectiv este repus în drepturi și i se rambursează diferența de salariu reținută.

Secțiunea 5 – Încetarea activității

Art. 30 (1) Ofițerul poate fi destituit în cazurile de:

a) încălcare a jurământului profesional sau o încălcare gravă a obligațiilor de serviciu;

b) incapacitate de a deține o funcție stabilită prin aprecierea de serviciu sau în urma cercetării disciplinare sau administrative;

c) condamnare definitivă la pedepse cu închisoarea pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție;

d) pierdere a cetățeniei;

e) încălcare a obligațiilor de abținere de la exercitarea sau de la uzul unor drepturi și libertăți suspendate sau limitate prin Constituție, pe durata serviciului activ.

(2) Deciziile privind destituirea se iau de către conducătorii structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1) și se comunică în scris, cu indicarea motivelor și a temeiului legal.

Art. 31 (1) Încetarea activității ofițerului de informații prin demisie este, în principiu, posibilă.

(2) Demisia devine efectivă numai în momentul în care atribuțiile ofițerului care a solicitat-o au fost integral preluate de un alt ofițer fără depășirea unei perioade de trei luni.

(3) Ofițerul căruia i s-a acceptat demisia este supus unor

restricții rezonabile necesare pentru protecția activității secrete și a informațiilor clasificate la care a avut acces. Limita acestor restricții se stabilește prin legile de organizare și funcționare a structurilor informative prevăzute la art. 2, alin. (1).

Art. 32 (1) Pensionarea ofițerilor de informații militari se realizează în condițiile generale ale Statutului cadrelor militare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Pensionarea ofițerilor cu statut de funcționari publici sau angajați cu contract de muncă individual se realizează în condițiile legilor aplicabile acestor categorii de personal.

Art. 33 (1) Ofițerii de informații militari, cu acordul acestora, în raport de necesitățile structurilor informative cărora aparțin, pot fi menținuți în activitate până la limita de vârstă prevăzută pentru pensionare de legea civilă, după care se trec direct în retragere.

(2) Au prioritate pentru menținerea în serviciul activ ofițerii de informații specialiști.

Art. 34. Ofițerii de informații se află în una din următoarele situații:

- a) serviciul activ;
- b) la dispoziție;
- c) în rezervă;
- d) în concediu pentru îngrijirea copiilor, în condițiile legii;
- e) suspendat din funcție.

Secțiunea 6 - Obligații după încetarea serviciului activ

Art. 35. După încetarea în orice mod a serviciului, ofițerii sunt obligați să păstreze secretul profesional în privința subiectelor pe care le cunosc despre organizarea, mijloacele, amplasamentele și activitățile serviciului, precum și despre existența și conținutul documentelor, identități, obiecte sau elemente legate de aspectele anterioare despre care au luat cunoștință. De asemenea, nu le va putea dezvălui sau comunica nimănui și nu le va putea avea asupra

sa fără autorizația expresă a directorului.

Art. 36 (1) Personalul care nu mai lucrează sau cel care se află într-o altă situație decât cea de serviciu activ se va abține să desfășoare, personal sau prin intermediari, activități legate de probleme asupra cărora a lucrat sau a avut cunoștință ca urmare a apartenenței la serviciu și va comunica activitățile pe care urmează să le desfășoare. Conducătorii structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1) stabilesc conținutul acestei comunicări.

(2) Încălcarea îndatoririlor de abținere va atrage sancțiunile prevăzute de lege.

CAPITOLUL III

STATUTUL JURIDIC AL OFIȚERILOR DE INFORMAȚII

Art. 37 (1) Ofițerii de informații au toate îndatoririle și drepturile conferite cetățenilor României, cu excepția restricțiilor expres prevăzute de lege.

(2) Ofițerii de informații se află sub protecția statului. Nimeni în afară de autoritățile ierarhice interne competente, special împuternicite, nu are dreptul să intervină în activitatea profesională a ofițerilor de informații.

(3) Protecția vieții și sănătății, a onoarei și demnității, a proprietății și bunurilor ofițerilor de informații, precum și a familiilor acestora împotriva actelor ilegale și a pericolelor la care pot fi expuși ca urmare a îndeplinirii serviciului se asigură de către serviciile din care fac parte, potrivit legii.

Art. 38 (1) Datele cu privire la identitatea și calitatea ofițerilor de informații până la echivalentul funcției de subdirector general inclusiv sunt secrete și nu pot fi făcute publice.

(2) Ofițerii de informații utilizează nume de serviciu, a căror evidență și atribuire se organizează de către fiecare structură informativă în parte.

(3) Acoperirea identității și calității ofițerilor de informații se reglementează prin Hotărâre a Guvernului și acorduri interdepartamentale de susținere și garantare a acoperirii.

Art. 39 (1) Persoanele care sprijină confidențial serviciile de informații ale României:

a) beneficiază de protecția identității și de garantarea confidențialității sprijinului acordat;

b) beneficiază de despăgubiri integrale pentru toate prejudiciile materiale suferite ca urmare a sprijinului acordat;

c) primesc compensații pentru daunele la adresa vieții sau integrității lor.

(2) Persoanelor străine care acordă sprijin confidențial serviciilor de informații ale României li se poate acorda, la cerere, cetățenia română, iar perioada colaborării li se ia în calcul pentru stabilirea vechimii în muncă.

(3) Protecția socială a persoanei care acordă ori a acordat sprijin serviciilor de informații ale României, fără a fi cetățean al acesteia, se realizează din fonduri anume puse la dispoziția serviciilor prin bugetul alocat acestora.

Art. 40 (1) În vederea îndeplinirii îndatoririlor de serviciu, unii ofițeri de informații pot, în conformitate cu prezenta lege, fără a li se dezvălui calitatea și apartenența la serviciile de informații, să ocupe funcții în structurile administrației publice, întreprinderi, instituții sau organizații. Conducătorii lor au obligația de a nu deconspira acești ofițeri.

(2) Ofițerilor de informații li se interzice implicarea în secret în activitatea organelor puterii legislative sau judecătorești, a organizațiilor politice sau religioase din România în scopul influențării activității acestora.

Art. 41 (1) În cazul proceselor civile sau penale, în care ofițerii de informații sunt implicați pentru fapte săvârșite în timpul și din cauza serviciului, în executarea atribuțiilor ce le revin, asistența juridică se asigură pe cheltuiala statului.

(2) Dacă prin hotărârea judecătorească definitivă s-a constatat vinovăția, în sensul săvârșirii unor fapte ce constituie infracțiuni care nu au legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cei în cauză sunt obligați să restituie cheltuielile avansate.

Art. 42 (1) Ofițerii de informații răspund, conform legii, pentru infracțiunile săvârșite.

(2) Apartenența la un serviciu de informații și activitatea desfășurată nu exonerează de răspundere în fața legii.

CAPITOLUL IV

ÎNDATORIRILE GENERALE ALE OFIȚERILOR DE INFORMAȚII

Art. 43. Ofițerii de informații vor păstra o strictă neutralitate politică și sindicală, adaptându-și conduita intereselor naționale fundamentale / interesului național / și acționând deasupra oricăror interese și criterii promovate de grupuri sociale, politice, economice sau religioase.

Art. 44. Ofițerii de informații sunt obligați:

a) să acționeze cu loialitate, competență, spirit de răspundere și devotament pentru realizarea siguranței naționale și apărarea intereselor României, a statului român, a drepturilor și libertăților cetățenilor săi;

b) să-și subordoneze necondiționat conduita profesională respectului sacru al Constituției și valorilor constituțional consacrate, legilor țării și cerințelor jurământului militar, angajamentului de loialitate și prevederilor regulamentelor militare și normelor de reglementare a activității specifice;

c) să execute întocmai și la timp misiunile încredințate și atribuțiile funcției îndeplinite;

d) să nu inițieze, să nu transmită și să nu execute ordine, acțiuni ori măsuri abuzive sau ilegale, iar în situații excepționale, contrare legilor și obiceiurilor războiului. Neexecutarea ordinelor sau dispozițiilor ilegale nu atrage răspunderea penală, administrativă sau disciplinară;

e) să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită onoarea sau demnitatea profesională ori imaginea personală sau a serviciului în societate;

f) să nu prejudicieze onoarea, respectul și demnitatea altor persoane și să-și desfășoare astfel activitatea încât nimeni să nu aibă de suferit în urma unei relații stabilite;

g) să păstreze secretul de stat și să asigure protecția informațiilor deținute, a surselor de obținere a acestora, precum și secretul acțiunilor sau operațiunilor desfășurate, în condițiile stabilite de lege și de reglementări interne;

h) să nu utilizeze informațiile sau cunoștințele specifice în alte scopuri decât cele ce au legătură cu realizarea siguranței naționale și în condițiile prevăzute de lege;

i) să nu se folosească de calitatea ori poziția profesională pentru crearea de avantaje în probleme de interes personal;

j) să își declare averea, în condițiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici;

k) să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă sau indirectă sau daruri primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor;

l) să nu exercite, direct sau prin persoane interpușe, activități de comerț, să nu participe la conducerea ori la administrarea unor societăți comerciale sau civile, cu excepția celor în ale căror consilii de administrație sunt numiți prin ordine ale conducătorilor structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1). Nu constituie acte de comerț veniturile cu titlu de drepturi de autor, cele rezultate din activități didactice, de cercetare științifică ori publicistică.

Art. 45. Serviciile pot cere personalului lor documentația pe care o consideră oportună privitoare la:

a) declarații fiscale corespunzătoare impozitului pe venitul persoanelor fizice și impozitul pe patrimoniu;

b) bunuri și drepturi patrimoniale pe care le deține;

c) acțiuni sau valori financiare negociabile;

d) participații la societăți;

e) obiectul social al oricărei societăți în care are interes.

Art. 46 (1) Pe timpul aflării în activitate, ofițerilor de informații le sunt suspendate:

a) dreptul la asociere politică, sindicală, precum și dreptul la grevă;

b) dreptul de a candida pentru a fi ales în administrația publică locală, în Parlament sau ca Președinte al României;

c) dreptul de a desfășura orice fel de activitate politică, cu excepția dreptului de vot;

d) libertatea întrunirilor, a participării la mitinguri, demonstrații, procesiuni, altele decât cele la care se îndeplinesc misiuni de serviciu ori prezența este aprobată de autoritatea competentă.

(2) Sunt restrânse, în condițiile legii sau ale reglementărilor emise de structurile informative competente:

a) libertatea de exprimare, în măsura în care ar urma să se prezinte public informații ce privesc activitatea de serviciu sau în legătură cu aceasta. Membrii personalului pot colabora, în nume propriu, la publicații de specialitate, cu caracter literar, științific sau social, fără a se angaja, în vreun fel, politic;

b) dreptul la asociere, în măsura în care se exercită în afara cadrului instituțional intern al structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1). Asociațiile naționale cu scopuri sportive, turistice, de creație și altele asemenea vor avea filiale pe lângă aceste structuri;

c) libertatea conștiinței, în măsura în care trebuie prevenită aderarea la culte religioase care, potrivit legii, contravin normelor de păstrare a ordinii publice, precum și la cele care încalcă bunele moravuri sau afectează exercitarea profesiei;

d) libertatea de circulație în străinătate, sub rezerva îndeplinirii formalităților și condițiilor stabilite de reglementările proprii fiecărui serviciu;

e) libertatea încheierii căsătoriei, în măsura în care aceasta se încheie cu o persoană apatridă ori a cărei cetățenie nu

este exclusiv română. Aceasta este condiționată de obținerea aprobării conducătorului structurii informative menționate la art. 2, alin. (1).

Art. 47. Nerespectarea obligațiilor sau interdicțiilor prevăzute în prezenta lege se sancționează, după caz, potrivit legilor, regulamentelor militare și ordinelor interne.

CAPITOLUL V

DREPTURILE OFIȚERILOR DE INFORMAȚII

Secțiunea 1 – Drepturi profesionale

Art. 48. Ofițerii de informații, potrivit competențelor materiale ale structurilor informative din care fac parte și în strictă legătură cu îndeplinirea atribuțiilor ce le sunt prevăzute în fișa postului, au, în condițiile prezentei legi și ale legilor de organizare și funcționare a serviciilor de care aparțin, următoarele drepturi:

(1) Să obțină informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor legale, în care scop:

a) pot stabili relații confidentiale de cooperare cu persoanele care doresc să o facă;

b) pot solicita oricărei persoane, inclusiv celor obligate să păstreze secretul profesional, sub îndatorirea de a respecta dreptul la confidențialitate, să furnizeze informații cu îndeplinirea următoarelor condiții:

- există o autorizare scrisă din partea unei persoane oficiale superioare a serviciului;

- procurorul general sau un alt procuror anume desemnat este înștiințat despre autorizarea emisă sau dacă o înștiințare verbală este confirmată la timp în scris;

- persoana este înștiințată că, în preluarea informațiilor nu i se cere să încalce vreun drept legal ori vreo obligație de confidențialitate pe care le are.

(2) Să implementeze măsuri operaționale și de investigare

pentru a descoperi, preveni, anihila și deconspira activitățile de spionaj, terorism, subminare economică sau politică a statului, schimbare prin forță a sistemului constituțional, crimă organizată, corupție, trafic ilegal de arme și droguri, contrabandă și orice alte acte sau intenții criminale care, potrivit legii, privesc securitatea, apărarea ori siguranța națională, în care scop:

a) pot utiliza sistemele de comunicații aparținând organizațiilor publice, iar în cazuri de urgență și ale celor private sau ale cetățenilor români;

b) pot folosi, în situații de urgență, mijloace de transport ale organizațiilor publice, dacă prin această utilizare se previne un atentat la adresa vieții, un act terorist de orice natură – ori o altă infracțiune gravă, se acordă un prim ajutor victimelor ori se prind autorii de infracțiuni;

c) pot intra în spațiile (locurile) private sau în localuri oficiale dacă există motive temeinice să se considere că acolo se pregătește, se desfășoară ori s-a comis o acțiune criminală care pune în pericol viețile cetățenilor sau siguranța statului;

Situațiile de această natură se comunică procurorului în termen de 24 de ore.

Art. 49. Pe timpul exercitării atribuțiilor sale ofițerul de informații nu poate fi reținut, arestat ori investigat.

Art. 50 (1) Timpul de îndeplinire a sarcinilor de serviciu este determinat de volumul și natura obligațiilor, cu luarea în considerare a dreptului la odihnă.

(2) Prestațiile profesionale suplimentare se compensează financiar integral, dar nu mai mult de 30% peste media lunară a timpului de muncă.

(3) Prestațiile profesionale suplimentare sunt admise în contul posturilor vacante pentru care sunt alocate fonduri salariale.

(4) Ca regulă, un cadru nu va fi solicitat să depășească peste 30% timpul de muncă prevăzut de legea civilă.

(5) Nu beneficiază de compensarea timpului suplimentar de

muncă acele cadre care se află într-o astfel de situația ca urmare a lipsei de performanță profesională.

(6) Nu se acordă compensații pentru timpul suplimentar de muncă acelor cadre care beneficiază de indemnizații de conducere.

Art. 51 (1) Ofițerii, în condițiile stabilite de autoritățile competente și în baza legii, pot constitui asociații profesionale sau alte organizații având ca scop reprezentarea intereselor proprii, promovarea pregătirii profesionale și protejarea statutului propriu ori realizarea unor scopuri cultural-sportive sau recreative.

(2) Nu pot fi constituite asociații care să contravină principiului comenzii unice.

Art. 52 (1) Ofițerii de informații în misiune beneficiază de abonamente nenominale gratuite pentru toate mijloacele de transport în comun.

(2) Este gratuit și transportul la locurile de muncă aflate în afara perimetrelor localităților de domiciliu.

(3) Acordarea facilităților prevăzute la alin. (1) și (2) se reglementează prin hotărâre de Guvern.

Art. 53. Ofițerii care își desfășoară activitatea în condiții de risc deosebit beneficiază de asigurare, realizată din fonduri bugetare, pentru viață, sănătate și bunuri, în limita veniturilor pentru 15 ani de activitate.

Secțiunea 2 - Drepturile salariale

Art. 54 (1) Ofițerii de informații beneficiază de salarii stabilite în raport cu nivelul gradelor, funcțiilor, al unităților și importanța activității, de indemnizații pentru stabilitate, confidențialitate, pentru îndeplinirea unor funcții de conducere, de sporuri pentru vechime în muncă, pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, pentru titluri științifice, precum și de alte drepturi reglementate prin lege.

(2) Dacă pentru anumite activități de strictă specializare, în alte domenii ale administrației publice, condițiile de salarizare sunt mai favorabile, se vor aplica acestea din urmă. Activitățile

menționate se stabilesc prin hotărâre de Guvern, la propunerea conducătorilor structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1).

Art. 55 (1) Ofițerii de informații au următoarele drepturi specifice, compensatorii în raport cu sarcinile, interdicțiile, restricțiile și obligațiile ce le revin:

a) 15% din solda (salariul) lunară brută, spor de confidențialitate;

b) până la 50% din solda (salariul) lunară brută, spor de risc și suprasolicitare neuropsihică. Cuantumul acestui spor, pe categorii de personal, se stabilește prin ordinele conducătorilor structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1);

c) spor de stabilitate în activitatea de siguranță națională, raportat la solda (salariul) lunară brută de: 10% la dobândirea calității de personal al serviciilor de informații și de siguranță națională, 15% după o vechime de 3 ani, 20% după o vechime de 5 ani, 25% după o vechime de 10 ani, 30% după o vechime de 15 ani, 40% după o vechime de 20 de ani și 50% după o vechime de 25 ani. Vechimea se calculează de la data la care a avut loc încadrarea în structurile menționate la art.2, alin. (1);

Art. 56 (1) O primă, acordată o dată pe an, la plecarea în concediu, egală cu solda (salariul) lunară brută din luna precedentă.

(2) Concediul neefectuat – ca urmare a obligațiilor profesionale – cel târziu până la încheierea primului trimestru din anul următor, prin derogare de la normele legale generale în vigoare, se compensează cu salariul cuvenit pentru zilele de concediu neefectuate.

Art. 57 (1) Ofițerii de informații au dreptul la câștiguri suplimentare financiare și la ajutoare materiale necesare îndeplinirii obligațiilor de serviciu.

(2) La începerea serviciului, ofițerii primesc ajutoare materiale, necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, inclusiv uniforme de serviciu. În cazul îndeplinirii de funcții care necesită haine civile, cadrele au dreptul la o alocație care să le dea posibilitatea cumpărării hainelor.

(3) Suma alocată pentru cumpărarea de haine într-un an calendaristic este egală cu jumătatea din prețul unei echipări militare complete.

(4) Ofițerii au dreptul la articole personale de protecție dacă se dovedește că acestea le sunt necesare în activitatea lor profesională. În cazul în care sunt obligați să le folosească pe durata activității lor atunci nu au dreptul la alocația pentru haine. În cazul în care sunt obligați să le folosească parțial, atunci aceștia au dreptul la o parte din alocația pentru haine conform alin. (3).

Art. 58. Ofițerii au dreptul la rambursarea cheltuielilor de călătorie și altor astfel de cheltuieli efectuate în timpul serviciului.

CAPITOLUL VI

REGIMUL DISCIPLINAR

Art. 59 (1) Regimul disciplinar are ca scop garantarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege în cadrul normelor de funcționare a serviciilor de informații și siguranță națională precum și păstrarea rezervei și securității necesare pentru îndeplinirea obiectivelor activității acestora, separat de protecția penală corespunzătoare.

(2) Regimul disciplinar se completează cu prevederile legale în vigoare.

Art. 60 (1) Abaterile disciplinare comise pot fi foarte grave, grave sau ușoare. Cele foarte grave se prescriu în termen de șase ani, cele grave în doi ani, iar cele ușoare într-o lună. Perioada până la împlinirea prescripției începe din momentul când s-a comis abaterea.

(2) Prescripția se întrerupe la inițierea procedurii disciplinare și începe din nou dacă cercetarea durează mai mult de șase luni.

(3) Termenul maxim al procedurii disciplinare este de șase luni.

Art. 61. Constituie abateri foarte grave:

a) furnizarea de informații neobiective, false ori

calomnioase;

b) lipsa de independență sau neutralitate politică și sindicală; participarea la activitățile organizațiilor, asociațiilor sau a instituțiilor de orice fel ce impune o subordonare disciplinară sau orice obligație de conduită care interferează cu îndatoririle de disciplină sau abținere;

c) pronunțarea sau tolerarea expresă sau publică de aprecieri ostile sau efectuarea de acte ireverențioase la adresa Constituției, drapelului, stemei, imnului național sau simbolurilor reprezentative ale altor instituții ale statului, a Președintelui României, împotriva guvernului, prim-ministrului, parlamentarilor, precum și a reprezentanților altor țări;

d) orice discriminare pe bază de rasă, sex, religie, limbă, opinie, naționalitate sau orice alte criterii personale sau sociale;

e) drogarea sau utilizarea băuturilor alcoolice în timpul serviciului sau în mod obișnuit;

f) determinarea premeditată ori din alte cauze imputabile a unui eșec profesional cu consecințe deosebite;

g) neîndeplinirea cu știință a îndatoririlor de serviciu sau a normelor de securitate cu privire la organizarea, activitățile și operațiunile serviciului ca și la conținutul și existența documentelor, datelor, obiectelor sau elementelor legate de aspectele anterioare, despre care are cunoștință ca urmare a serviciului, independent de faptul că se constituie în infracțiune;

h) participarea la orice fel de presiuni colective;

i) lipsa de loialitate;

j) toleranța superiorilor față de greșelile grave ale subordonaților;

k) utilizarea neadecvată a condiției de membru al serviciului;

l) sancționarea pentru trei abateri grave în timp de un an.

Art. 62. Constituie abateri grave:

- a) faptele prevăzute în art. 61, când datorită circumstanțelor nu sunt foarte grave;
- b) nerespectarea ordinelor superiorilor;
- c) abuzul de autoritate;
- d) lipsa de respect față de superiori, colegi sau subordonați, cu caracter grav;
- e) distrugeri grave voluntare sau intenționate în localurile, materialele sau documentația serviciului;
- f) lipsa de randament care afectează funcționarea normală a serviciului, care nu este o abatere foarte gravă;
- g) absentarea nejustificată de la serviciu de minimum zece ore acumulate pe lună;
- h) toleranța superiorilor în ce privește abaterile ușoare ale subordonaților;
- i) sancționarea de trei ori pentru abateri ușoare în timp de un an.

Art. 63. Constituie abateri ușoare:

- a) faptele prevăzute în art. 62 care datorită circumstanțelor nu sunt abateri grave;
- b) neglijența în exercitarea atribuțiilor;
- c) nerespectarea normelor referitoare la materialul și echipamentul cu care lucrează, precum și neglijența în mănuierea acestuia;
- d) lipsa de corectitudine față de superiori, colegi sau subordonați;
- e) neîndeplinirea sau inexactitatea în îndeplinirea îndatoririlor, ordinelor, obligațiilor și normelor serviciului, când nu sunt grave sau foarte grave.

Art. 64 (1) Persoana care determină altă persoană la comiterea de acte de indisciplină sau acoperă astfel de fapte are aceeași răspundere ca și persoana vinovată de comiterea faptei de indisciplină.

(2) Dacă fapta nu s-a comis sau, în cazul acoperirii acesteia, responsabilitatea se va stabili ținând cont de intenție, daunele aduse serviciului și de recidivă.

Art. 65. Abaterile prevăzute la art. 61-63 se sancționează după cum urmează:

a) pentru abateri foarte grave: înlăturarea din serviciu sau suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni. Suspendarea care, prin cumulare, depășește un an va duce la îndepărtarea din serviciu;

b) pentru abateri grave: suspendarea din funcție între șase zile și șase luni;

c) pentru abateri ușoare: suspendarea din funcție până la cinci zile sau avertisment scris.

Art. 66 (1) Dispozițiile art. 65 se aplică fără înlăturarea responsabilităților penale, astfel încât în orice moment în care se instrumentează cercetarea se apreciază că abaterea respectivă constituie infracțiune, aceasta va fi adusă la cunoștința directorului serviciului, pentru ca acesta să sesizeze autoritățile judiciare.

(2) Sesizarea judiciară nu poate opri continuarea cercetării disciplinare, deși aceasta nu se va putea rezolva definitiv până când nu se încheie procedura penală.

Art. 67 (1) Sancțiunile pentru abateri ușoare vor fi aplicate de autoritățile competente printr-un proces de preferință oral, în care trebuie audiat presupusul indisciplinat, care poate prezenta orice documente în apărarea sa.

(2) Sancțiunile pentru abateri grave sau foarte grave se aplică în urma cercetării instrumentate, pe bază de probe și cu propunerea măsurilor necesare. Se va permite celui cercetat să se apere, prezentând toate probele pe care le consideră necesare.

(3) Ordinul de declanșare a procedurii de cercetare și sancționare revine directorului serviciului, care va desemna, pentru realizarea procedurii, un ofițer superior în funcție și grad celui cercetat.

(4) Odată începută procedura, directorul serviciului poate adopta măsurile pe care le consideră necesare pentru asigurarea eficienței acesteia.

(5) Suspendarea provizorie poate fi hotărâtă preventiv.

Art. 68 (1) Sancțiunile disciplinare se comunică persoanei interesate și se adnotează în fișa personală cu indicarea abaterilor care le-au motivat.

(2) Sancțiunile pentru abaterile foarte grave se prescriu după șase ani, pentru cele grave după doi ani, pentru cele ușoare după o lună, care începe să se calculeze în ziua următoare celei în care se fixează sancțiunea.

(3) **Anularea** adnotărilor prevăzute la alin. (1) se poate realiza la cererea celui interesat după un an de la prescrierea sancțiunii și, dacă în această perioadă, nu a intervenit o altă sancțiune.

CAPITOLUL VII

PROTECȚIA SOCIALĂ

Art. 69 (1) Protecția socială a ofițerilor de informații și membrilor familiilor acestora este garantată prin lege.

(2) Ofițerii de informații beneficiază obligatoriu de o asigurare cu titlu personal, din partea statului, reprezentând echivalentul salariului pe o perioadă de la 1 la 7 ani, stabilită prin Hotărâre a Guvernului.

(3) Daunele materiale suferite de ofițerii de informații în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu se suportă de stat, în conformitate cu legea civilă.

(4) Personalul care nu se află în serviciul activ, dar este folosit temporar în misiuni beneficiază de protecția conferită personalului activ.

Art. 70 (1) Ofițerii de informații au dreptul la locuință de serviciu corespunzătoare numărului membrilor de familie.

(2) În cazul în care nu se poate asigura locuință de serviciu se

atribuie compensația în bani a chiriei aferente spațiului la care ofițerul este îndreptățit.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu sunt aplicabile ofițerilor care posedă locuință proprietate personală în localitatea în care își desfășoară activitatea ori în imediata apropiere a acesteia.

Art. 71. Ofițerii de informații în activitate beneficiază, în vederea achiziționării sau construirii de locuințe, precum și pentru dobândirea unor bunuri de folosință casnică îndelungată, de credite cu dobândă subvenționată, în condițiile legii și în limita prevederilor aprobate anual cu această destinație în bugetul structurilor în cadrul cărora își desfășoară activitatea.

Art. 72. Ofițerii de informații care, din motive neimputabile, nu își mai pot îndeplini atribuțiile specifice și sunt trecuți în funcții cu nivel de salarizare mai mic, își păstrează solda lunară, respectiv salariul, fără sporurile avute anterior, pe o perioadă de cel mult un an.

Art. 73 (1) Ofițerii care și-au pierdut, total sau parțial, capacitatea de muncă în timpul, din cauza ori în legătură cu activitatea de siguranță națională, încadrat în gradul I sau II de invaliditate, primesc în perioada invalidității, o pensie egală cu solda lunară netă ori salariul net din ultima lună de activitate.

(2) Ofițerii care și-au pierdut capacitatea de muncă în condițiile alin. (1), fiind încadrat în gradul III de invaliditate și care mai pot desfășura în continuare alte activități în cadrul structurilor prevăzute la art. 2, alin. (1), beneficiază de o pensie egală cu jumătate din solda lunară netă, respectiv ultimul salariu lunar net din ultima lună de activitate, și, o singură dată, de un ajutor egal cu de 5 ori aceeași soldă, respectiv salariu, precum și de dreptul de a cumula, în condițiile legii, pensia cu salariul pe care îl poate primi dintr-o altă activitate desfășurată.

(3) Personalul prevăzut la alin. (1) poate opta pentru pensia de invaliditate, potrivit legii.

Art. 74. Drept compensare pentru interdicțiile ce privesc cumulul de funcții, incompatibilitatea calității cu desfășurarea

oricăror alte activități publice sau private cu scopuri lucrative, exercitarea actelor de comerț și altele asemenea, ofițerii de informații, dacă au o vechime de cel puțin 10 ani de activitate specifică de informații, beneficiază, la pensionare, de o indemnizație neimpozabilă, în cuantumul unui salariu lunar brut pentru fiecare an calendaristic de activitate. Indemnizația se acordă o singură dată.

Art. 75. În vederea realizării protecției sociale a personalului, structurile prevăzute la art.2, alin. (1), cu sprijinul Guvernului, vor constitui, în condițiile legii, case de credit și de ajutor reciproc ale serviciilor de informații și de siguranță națională.

CAPITOLUL VIII

PROTECȚIA SĂNĂTĂȚII

Art. 76 (1) Structurile prevăzute la art. 2, alin. (1) creează condițiile corespunzătoare pentru desfășurarea activităților profesionale în siguranță, inclusiv din punct de vedere medical, în care sens sunt obligate:

- a) să asigure asistență medicală;
- b) să înființeze, să asigure funcționarea, să întrețină și să îmbunătățească instalațiile sanitare;
- c) să asigure condiții ergonomice ale locurilor de muncă;
- d) să creze condiții favorabile pentru pauza de masă la locul de muncă;
- e) să asigure condiții de cazare corespunzătoare.

Art. 77 (1) Grija pentru siguranța și protecția sănătății cadrelor în timpul desfășurării activității profesionale este o obligație a serviciilor.

(2) Autoritatea competentă din cadrul serviciilor este obligată:

- a) să ia în considerare cererile privind siguranța și protecția sănătății în timpul desfășurării activităților profesionale,

atunci când emit reglementări;

b) să verifice respectarea ordinelor, instrucțiunilor și regulamentelor care fac referire la siguranța activității și protecția sănătății;

c) să stabilească cauzele accidentelor în timpul serviciului și a bolilor profesionale; să creeze în mod sistematic condiții pentru prevenirea acestora, precum și a bolilor care au drept cauză mediul în care cadrele își desfășoară activitatea profesională.

Art. 78. Ofițerii de informații sunt obligați:

a) să folosească dispozitivele și articolele de protecție stabilite atunci când își îndeplinesc îndatoririle de serviciu;

b) să participe la cursurile de instruire și pregătire organizate în scopul asigurării unei mai mari siguranțe și protejării stării de sănătate pe timpul realizării sarcinilor de serviciu, să susțină examene privind însușirea reglementărilor referitoare la siguranța și protecția sănătății pe timpul îndeplinirii sarcinilor de serviciu și să efectueze examene medicale;

c) să-i înștiințeze la timp pe șefi despre deficiențele și neajunsurile care ar putea afecta în mod nefavorabil siguranța și sănătatea în timpul desfășurării activităților profesionale.

Art. 79 (1) În scopul îmbunătățirii stării fizice și psihice și a sănătății mintale se stabilește anual o perioadă de refacere profilactică de până la 2 săptămâni.

(2) Ofițerii de informații cu stare de sănătate precară beneficiază, pe baza recomandării medicale, de refacere profilactică, de 2 până la 3 săptămâni anual, sub formă de cure în stațiuni balneo-climaterice.

(3) Dreptul la refacere profilactică, conform alin. (1), se acordă pentru prima oară în anul calendaristic în care ofițerii împlinesc vârsta de 40 de ani.

Art. 80. În cazul în care capacitatea de îndeplinire a îndatoririlor de serviciu este redusă din motive de

sănătate, pe o perioadă mai mare de 90 de zile, comisia medicală abilitată îi modifică încadrarea medicală și stabilește durata programului de activitate.

Art. 81. Ofițerii de informații, precum și soții, soțiile și copiii acestora aflați în întreținere au dreptul la asistență medicală, medicamente și proteze, inclusiv dentare, gratuite, în cadrul sistemului asigurărilor de sănătate din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale și au acces la casele de odihnă, sanatoriile, bazele sportive și alte spații de odihnă și agrement care aparțin sau sunt în administrarea acestor structuri, beneficiind de înlesnirile stabilite pentru cadrele militare în activitate.

Art. 82 (1) Ofițerii de informații femei nu se numesc în funcții și nu li se încredințează sarcini care le depășesc din punct de vedere fizic, sunt dăunătoare pentru organism sau afectează rolul lor matern.

(2) Femeile însărcinate nu trebuie numite în funcții și nu trebuie să li se acorde sarcini a căror îndeplinire, din punct de vedere medical, pune în pericol starea fătului. Această prevedere se aplică, în mod analog, mamelor până la sfârșitul celei de a 9-a luni după naștere.

(3) Femeile însărcinate și cele care au cel puțin 1 copil mai mic de 3 ani nu desfășoară activități de noapte, nu li se prelungește programul săptămânal și nu sunt chemate la alarmă. Femeilor cu cel puțin un copil mai mic de 15 ani aflat în îngrijire nu li se pot repartiza activități specifice stării de alarmă sau de disponibilitate decât cu consimțământul lor.

(4) În cazul în care o femeie însărcinată deține o funcție interzisă femeilor aflate în această situație sau care, potrivit opiniei medicale, pune în pericol viața fătului, autoritatea din cadrul serviciului este obligată s-o transfere temporar într-o funcție corespunzătoare.

(5) Femeile însărcinate și cele care îngrijesc cel puțin un copil mai mic de 1 an nu sunt trimise în călătorii în interes de serviciu.

(6) Ofițerii de informații femei care au în îngrijire cel puțin 1

copil mai mare de 1 an nu sunt trimise în călătorii în interes de serviciu în afara localității unde își desfășoară activitatea și nici transferate într-un alt loc de muncă fără consimțământul lor până când copilul împlinește 8 ani.

(7) Prevederile referitoare la protecția ofițerilor de informații femei se aplică, de asemenea, cadrelor femei necăsătorite care au în îngrijire cel puțin un copil sub 15 ani.

(8) În desemnarea sarcinilor, autoritățile din cadrul serviciului trebuie să ia în considerare, de asemenea, necesitățile cadrelor femei care au în grijă copii sub 15 ani.

(9) Autoritățile din cadrul serviciului atribuie – la cerere – personalului feminin, care are în grijă un copil sub 15 ani sau femeilor însărcinate, îndatoriri de serviciu de scurtă durată sau le modifică în mod corespunzător programele de lucru, dacă acest fapt nu este împiedicat de interesele serviciului.

(10) Dreptul la concediul de maternitate și îngrijirea copilului este reglementat de prevederile în vigoare referitoare la cadrele femei.

CAPITOLUL IX

CODUL DE ETICĂ A PROFESIEI DE OFIȚER DE INFORMAȚII

Art. 83. Ofițerii de informații:

a) vor exercita profesia cu onestitate, bună credință și responsabilitate;

b) vor respecta legea și vor acționa în conformitate cu prevederile legale și cerințele profesiei.

c) nu vor lua parte, cu bună știință, la nici o activitate ilegală și nu se vor angaja în acte care să discrediteze profesia sau autoritatea serviciului;

d) vor respecta și vor contribui la îndeplinirea obiectivelor etice legitime ale serviciului.

Art. 84. Ofițerii de informații:

a) nu vor fi implicați în nici o activitate sau relație contrare intereselor serviciului care să afecteze evaluarea obiectivă a faptelor la care se referă informațiile;

b) nu vor accepta nici un fel de promisiuni sau avantaje care le-ar putea afecta raționamentul profesional;

c) vor dezvălui orice fapt cunoscut de ei care, dacă este ascuns ori omis, poate afecta obiectivitatea activității desfășurate;

d) vor avea o atitudine imparțială și corectă, evitând conflictele de interese.

Art. 85. Ofițerii de informații:

a) vor fi prudenți în folosirea și protejarea informațiilor pe care le acumulează;

b) nu vor dezvălui informațiile persoanelor care nu sunt legal îndreptățite să le cunoască;

c) vor proteja viața intimă, familială și privată a persoanei, onoarea, demnitatea și reputația acesteia.

Art. 86. Ofițerii de informații:

a) vor trebui să posede cunoștințele, aptitudinile și competența necesare îndeplinirii atribuțiilor ce le revin;

d) se vor angaja numai în acele operațiuni pentru care au cunoștințele și experiența necesare pentru a identifica indiciile de pericol pentru securitatea, apărarea sau siguranța națională;

c) vor îndeplini sarcinile încredințate cu respectarea normelor emise de autoritatea competentă;

d) vor continua să-și perfecționeze cunoștințele, eficiența și calitatea muncii lor.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 87. Ofițerii de informații care nu vor putea beneficia de facilitățile prezentei legi pentru dobândirea unei locuințe în proprietate, dacă nu au deținut o astfel de locuință, vor putea să-și

cumpere locuințele de serviciu, după minimum 5 ani de activitate.

Art. 88 (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică întocmai și integral promoțiilor de ofițeri încadrați în activitate după adoptarea legii.

(2) Dispozițiile legii care i-ar putea defavoriza pe ofițerii aflați în activitate nu se aplică timp de cinci ani de la intrarea în vigoare, acestora fiindu-le aplicabile dispozițiile cele mai favorabile din legile în vigoare.

Art. 89. Prevederile prezentei legi nu pot fi folosite ori invocate în scopuri incompatibile cu obligațiile de serviciu ale ofițerilor de informații.

Art. 90. Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la promulgare.

Art. 91. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziție contrară se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74, alin. (1) din Constituția României.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valer Dorneanu

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74, alin. (1) din Constituţia României.

**PREŞEDINTELE
SENATULUI**

Nicolae Văcăroiu